

at „Bestemmelsen om Aktieselskabers Skat tilsigter at tydeliggøre den tilsvarende Bestemmelse i Loven af 1918, om hvis Forstaaelse der har været rejst Tvivl“. Der er nu atter Tvivl om, hvorledes Ordene „mindst 1 pCt.“ skal forstås, og derom vil jeg anmode den højtærede Minister om at udtale sig.

Ordføreren (Kragh): Det ærede 1ste Medlem for 5te Kreds (Johan Hansen) udtalte sin overordentlige Tilfredshed med Lovforslaget, som det nu foreligger, og sagde, at naar jeg mente at kunne være glad ved det, kunde han forsikre, at hans Glæde ikke var mindre. Det er jo noget ganske fortræffeligt ved en Overenskomst, naar begge Parter kan bedyre deres Tilfredshed med, hvad der er opnaaet. Jeg har for øvrigt til min Tilfredshed føjet en Beklagelse af, at vi ikke var naaet videre med Hensyn til Reduktioner, end Tilfældet er. Forholdet bør jo i Almindelighed, hvor Talen er om Forhandling om en Overenskomst, ikke være det, at den ene Part søger at slaa sig til Ridder paa den andens Bekostning ved at hævde, at det er ham, der har faaet det største Stykke af Kagen. Fristelsen dertil har det ærede Medlem imidlertid ikke kunnet modstaa. Jeg tror, at hvis han havde overvejet Sagen nærmere, vilde han have haft større Modstandskraft mod den Tilbøjelighed til at sige: Se, hvor jeg stod mig — som han nu gav efter for. Thi Forholdet er faktisk dette, at de 720 000 Kr. pr. Uge, som den højtærede Indenrigsminister vilde have Bemyndigelse til at fordele til Ikke-Selvforsørgere til Nedsættelse af Flæskeprisen, saaledes som Forslaget forelaa, vilde i alt væsentligt komme Bykommunerne til gode, idet saadanne Kommuner, i hvilke der er mange Selvforsørgere, jo ikke vilde faa Brug for noget videre, og saa meget mere vilde der da af de 720 000 Kr. blive til Disposition for andre Kommuner, hvor Selvforsørgernes Antal er lille. Nu er Forholdet dette, at hver Kommune faar i Forhold til dens Antal af Ikke-Selvforsørgere, saa at det nu vil forme sig paa den Maade, at de Kommuner, i hvilke der er et stort Antal Selvforsørgere indenfor denne Varegruppe, ikke kommer til at give et Bidrag til Nedsættelse af Prisen paa Flæsken i de Kommuner, hvor Selvforsørgernes Antal kun er lille, og det er i Virkeligheden det samme Princip, som var nedlagt i det Forslag, der blev vedtaget ved tredie Be-

handling her i Tinget. Den eneste Forskel er, at det ikke mere overlades til Kommunerne at afgøre, om de vil sætte Flæskepriserne ned, eller de vil foretage andre Dispositioner med det Beløb, der er stillet til Raadighed. Nu skal Flæskepriserne nedsættes ved de til Raadighed stillede Beløb. Men det er der heller ikke fra nogen Side indenfor Flertallet i denne Sal udtalt Utilfredshed med. Jeg vilde altsaa mene, at det havde været klogere, om det ærede Medlem havde indskrænket sig til, ligesom jeg, med nogen Beklagelse at erklære sig tilfreds med det Resultat, der er naaet, fordi man nu en Gang ikke kunde naa videre.

Jeg skal sluttelig udtale, at der jo i Folketingsudvalgets Betænkning over Lovforslaget angaaende Levnedsmiddelforsyningen har været udtalt Tilslutning til en særlig bornholmsk Ordning, som ikke har været omtalt i denne Sal, og som der heller ikke har været Anledning til, saaledes som Lovforslaget her blev formet ved anden og tredie Behandling, at komme ind paa. Jeg ønsker dog at udtale, at der ikke fra Landstingets Side, saa vidt mig bekendt, er noget som helst at indvende imod et Arrangement som det, man fra de bornholmske Landbrugeres Side ønsker at træffe med Hensyn til Mælkeordningen der.

Indenrigsministeren (Rode): Den ærede Ordfører kom i sine Udtalelser ind paa, hvad man burde undlade at sige. I den Anledning kan jeg maaske tilføje, at det ærede Medlem vilde ikke have skadet sig selv ved at have undladt nogle af de Betragtninger, han har fremført. Thi naar han overfor dette høje Ting udførligt udvikler, at nu er der den væsentlige Fordel ved Ordningen, at de Beløb, som her er Tale om, stilles til Kommunernes eller Beboernes Disposition i Forhold til Antallet af Ikke-Selvforsørgere, som om dette skulde være noget nyt, og som om den tidligere Ordning skulde virke paa den Maade, at Kommuner med mange Ikke-Selvforsørgere kom til at tage fra de andre Kommuner, er det en fuldkommen Vildfarelse. Statsforanstaltningen hviler paa Kort, der tildeles alle Ikke-Selvforsørgere, en ensartet Nedsættelse for alle Ikke-Selvforsørgere finder Sted, altsaa kommer den Kommunerne udelukkende til gode i Forhold til Antallet af Ikke-Selvforsørgere. Dette Princip er her ganske opretholdt. Det ærede Medlems Ordfører-